

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/142/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010081
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119010081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného J. S., nar. XX.XX.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/2/2019 zo dňa 5.9.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.1.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu. Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný J. S., nar. XX.XX.XXXX v E., bytom G. XX/XX, G., podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku a § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava č. k. 4 Pv 177/18/2207 - 21 zo dňa 11.1.2019 pre skutok, právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca január 2018 až doposiaľ si v meste Hlohovec ani na iných miestach na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom K. S., nar. XX.XX.XXXX a synovi A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky P. B. v G., ktorá povinnosť mu vyplývala priamo zo Zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 13.12.2017, sp. zn. 22P/51/2017-70, právoplatným dňa 21.12.2017 a to tak, že je povinný prispievať na výživu dcéry K. sumou 70,- Eur mesačne a na výživu syna A. sumou 50 eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. B. a hoci si bol obvinený J. S. vedomý existencie tejto vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom K. a A., nevyňaložil dostatočné úsilie na to, aby si mohol výživné uhrádzať včas a v plnej výške, pričom v uvedenom období na výživu detí P. a A. prispel len dňa 16.03.2018 sumou 120 Eur, dňa 23.05.2018 sumou 120 Eur, dňa 23.06.2018 sumou 120 Eur, dňa 22.10.2018 sumou 40 Eur, dňa 23.01.2019 sumou 40 Eur, dňa 18.02.2019 sumou 40 Eur, dňa 23.03.2019 sumou 40 Eur, dňa 21.05.2019 sumou 1240 Eur, dňa 01.06.2019 sumou 80,- eur, dňa 25.06.2019 sumou 80 Eur, dňa 27.08.2019 sumou 80 Eur, čím mu za obdobie od januára 2018 vrátane až doposiaľ vznikol dlh na výživnom na obe maloleté deti v celkovej výške 400,- eur, nakoľko trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 5.9.2019 Okresný súd Trnava sp. zn. 6T/2/2019 uznal obžalovaného J. S. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca január 2018 až doposiaľ si v meste Hlohovec ani na iných miestach na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom K. S., nar. XX.XX.XXXX a synovi A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky P. B. v G., ktorá povinnosť

mu vyplývala priamo zo Zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 13.12.2017, sp. zn. 22P/51/2017-70, právoplatným dňa 21.12.2017 a to tak, že je povinný prispievať na výživu dcéry K. sumou 70,- Eur mesačne a na výživu syna A. sumou 50 Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. B. a hoci si bol obvinený J. S. vedomý existencie tejto vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom K. a A., nevynaložil dostatočné úsilie na to, aby si mohol výživné uhrádzať včas a v plnej výške, pričom v uvedenom období na výživu detí P. a Marcusa prispel len dňa 16.03.2018 sumou 120 Eur, dňa 23.05.2018 sumou 120 Eur, dňa 23.06.2018 sumou 120 Eur, dňa 22.10.2018 sumou 40 Eur, dňa 23.01.2019 sumou 40 Eur, dňa 18.02.2019 sumou 40 eur, dňa 23.03.2019 sumou 40 Eur, dňa 21.05.2019 sumou 1240 Eur, dňa 01.06.2019 sumou 80 eur, dňa 25.06.2019 sumou 80 Eur, dňa 27.08.2019 sumou 80 Eur, čím mu za obdobie od januára 2018 vrátane až doposiaľ vznikol dlh na výživnom na obe maloleté deti v celkovej výške 400 eur.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona na odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok., na výkon ktorého ho podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň prvostupňový súd obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V odôvodnení odvolania obhajoba uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný. Má za to, že obžalovaný výživné platil podľa svojich schopností a možností. Dňa 10.9.2019 zaplatil dlžné výživné vo výške 400,- eur a následne dňa 10.10.2019 zaplatil výživné vo výške 120,- eur a dňa 18.10.2019 zaplatil výživné vo výške 120,- eur. Riadne pracuje a vyživovaciú povinnosť si plní. V zmysle ustanovenia § 322 ods. 1 Trestného poriadku navrhla po zrušení napadnutého rozsudku po oboznámení sa s predloženými poštovým poukázkami svedčiacimi o uhradení zameškaného výživného, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol podľa ods. 3 citovaného ustanovenia a obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku, lebo trestnosť činu zanikla. Dňa 9.1.2020 obžalovaný prostredníctvom obhajkyne predložil odvolaciemu súdu kópie ako aj originály (k nahliadnutiu) poštových poukážok o zaplatení dlžného výživného na maloleté deti K. a A..

Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku vzdal práva na podanie odvolania.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 14.1.2020, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry a svedkyňa - poškodená P. Drymalová. Za splnenia zákonných podmienok odvolací súd uznesením rozhodol, že vykoná verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajkyne (ktorí podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 9.1.2020 (na č. I. 277) ospravedlnili svoju neúčast' a žiadali, aby sa verejné zasadnutie konalo v ich neprítomnosti).

Krajský súd doplnil dokazovanie výsluchom poškodenej a oboznámením kópie poštovej poukážky o zaplatení dlžného výživného. Svedkyňa - poškodená po zákonom poučení uviedla, celé dlžné výživné ku dňu 05.09.2019 je zo strany obžalovaného zaplatené a v dôsledku a neplnenie si vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného nemalo na deti trvalo nepriaznivé následky.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že síce bolo zistené, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný, avšak vzhľadom k vykonanému dokazovaniu na verejnom zasadnutí bolo zistené, že obžalovaný si celú vyživovaciú povinnosť, dodatočne splnil, na deti neplnenie si vyživovacej povinnosti nemalo trvale nepriaznivé následky, vzhľadom k zneniu § 86 Trestného zákona preto navrhla obžalovaného podľa § 285 písm. f) oslobodiť spod obžaloby, nakoľko trestnosť činu zanikla.

Vzhľadom na preukázané zaplatenie zameškaného výživného vo výške 400,- eur zo strany obžalovaného pred tým ako sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu, pri rozhodovaní o vine

obžalovaného sa odvolací súd riadil osobitným prípadom účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, keď splnenie týchto citovaných zákonných podmienok mal odvolací súd za preukázané na podklade výsledkov dokazovania vykonaných na verejnom zasadnutí.

Za tohto stavu, keďže zanikla trestnosť stíhaného trestného činu, odvolací súd obžalovaného J. S. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodil, keď nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by uvedenému postupu bránili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.